

# До Танаськи по молоко (скорочено)

Євген Гуцало

*Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.*

*Авторські права на переказ належать Укрлібу*

Увечері мама вкотре попросила сина Михалка піти до баби Танаськи по молоко. Михалко грався з котом Тигриком, а мама знову просила йти. Надворі уже геть стемніло, тому хлопцеві було лячно йти. Та він узяв гладущик і пішов. Біля своєї хати було не страшно: у безу ніколи нічого не сиділо й тепер не сидить, бо хіба вдень він не бігав перевіряти? І за криницею ніяка хвороба не ховається. А на бересті просто лелека стрекоче. Михайлко спитав бузька, про що думає, і сам відповів, що про вужів, жаб і жабунів.

До Танаськи по молоко – це бічну вуличку перейдеш, потім по чужій межі, далі поза городами. Біля отієї ями, в яку нібито лисий Терень упав, коли з весілля вертався. Кажуть, що в ямі тій хтось ночує, що там хтось зітхає, сопе, бубонить, а то скрикує. Хлопцеві було страшно, але він побачив тітку Зою. Набравшись відваги, почав кидати у ту яму грудки. Тітка прогнала хлопця, щоб грудками не повибивав їй город.

Танасьчина хата наче в землю запала, у вікнах не світилося. Хлопець покликав, а потім зайшов. У сінях на драбині щось шеберхнуло, ворухнулось. У Михалка біля серця щось обірвалося, млосно занило. Та тут з'явилася Танаська і пояснила, що на драбині сидять півень з куркою. Баба завела Михалка в хату та налила молока. У хаті хлопця дуже цікавили фотографії на стінах, де були зображені бабині родичі.

Вийшовши від баби, хлопець побачив, що поперед нього котиться щось біле. Михалко налякався, а коли воно запитало, чого він блукає городами, то здалося, що це їхня сусідка Наталка. Та хлопець нічого не відповідав, щоб "воно" не кинулося йому на шию. Наталка пішла, а Михалко перевів дух. Таки зумів спекатися біди.

Біля ями щось зітхнуло, може, туди знову лисий Терень упав, бо хіба п'яниці закажеш дорогу до калабань та прірв? Тут наче щось у ямі скочило, й сухенько так, порско земля посипалась. Михалко затремтів, поставив гладущик з молоком у картоплю, зірвався на ноги й що духу помчав назад. За якийсь мент був біля Танасьчиної хати. Хлопець зайшов до баби і збрехав, що її кличе Наталка, просить йти вже.

Разом з бабою йти було не страшно, бо її "ніяка нечиста сила не візьме". Біля ями хлопець знайшов гладущик і дуже зрадів, що молока ніхто не випив. Баба почула біля ями шум і сказала, що то скачуть жаби. Хлопець почав реготати.

Стежкою баба розповідала про козака Сірка, характерника, який міг перетворитися у будь-що і обдурити ворогів. А коли баба завернула до Наталки, Михайло сказав услід, щоб не йшла, бо сусідки може не бути вдома. Хлопець пішов собі і думав, що бабу

завертав, а якщо вона не послухалась, не його це діло.

У темряві хлопець зустрів бичка тітки Зої, зловив його за нашійник. Тут саме надбігла тітка, а Михалко до неї: "То це я маю ваших телят пасти? То ви не годні так його прип'ясти, щоб він не тікав?" Тітка забрала теля і розтанула в темряві. Хлопець ще обізвався до бузька та й зайшов у хату.

Мати наказала пити молоко та лягати спати. Михалко вечеряв свіжим житнім хліб, запивав молоком. Од того молока Танасьчиного в роті було солодко-солодко, і на душі теж солодко, а очі злипалися. Він так і заснув за столом, а мати перенесла його потім в ліжку й затулила хусткою вікно, щоб місяць не світив на дитину...

*Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.*

*Авторські права на переказ належать Укрлібу*